

UNA NOVA LLEI ALEMANYA

Amb la transformació política soferta pel Reich, els alemanys han entrat en un període d'experiments de gran envergadura en els quals el cos social serveix de cobayo. Es propi dels règims d'excepció el prescindir de tota mena d'obstacles no pensant més que amb els fins a assolir. Sovint les conseqüències no responen a la idea bàsica inicial, per excés de teorització unes vegades, per manca de preparació adequada d'altres, per factors imponderables de vegades o perquè actualment l'organització social és tan complexa que resulta relativament fàcil destruir, però ja no ho és tant el posar en marxa els nous mecanismes sense sotragades perilloses per als resultats finals.

Dintre del ritme accelerat emprès per l'organització estatal alemanya, destaca la nova llei sobre l'esterilització sexual. En l'àrea política d'Europa, cap legislador s'havia atrevit a promulgar, encara que són diferents els Estats que han estructurat projectes, cap no havia intentat portar-ho a la pràctica, fora del cantó suís de Vaud, que l'establí en 1928 (vegiis E. Cuello Calón, «Penologia» (1929) i «Derecho Penal» (1930), pàgs. 100 i 593, respectivament) i de Dinamarca). Es aquesta, doncs, la primera llei europea promulgada en un país de gran extensió territorial i demogràfica que planteja aquest afer legislatiu en gran escala.

Segons les revistes i diaris de major circulació, hom calcula a Alemanya (segons dades oficials) que existeixen 250.000 alienats, prop de 200.000 cretins, 75.000 idiotes, 100.000 epilèptics i uns 5 milions de psicòpates.

Sembla que és als Estats Units d'Amèrica on es legisla primerament i on s'aplicaren aquests procediments. Començà l'Estat d'Indiana (9 de març de 1907), estenent-se després a 24 Estats confederals, emprant-se per motius diferents en alguns d'ells, però oplicant-los especialment en certs casos d'anormals (idiotes, imbècils i a alguns criminals).